

Komunisti pod drobnogledom

## ZK ne potrebuje omahljivce in oportuniste

Trenutne razmere, v katerih potekajo programsko-volilne seje v osnovnih organizacijah ZK, so takšne, da je preveč problemov, ki jih je potrebno na tak ali drugačen način razreševati. Zato sem prepričan, da je situacija že sama po sebi taka, da je vse manj bojazni, da bi te seje izžvenele formalno ali stereotipno. So priložnost za resno obravnavo razmer tako v zvezi komunistov kot družbi. Skratka, ob vseh težavah, ki so, kot zveza komunistov nismo in ne moremo biti za to, da delamo v teh težavah. Prav tako nam nič ne pomaga, če le razmišljamo o tem, kako bi bilo, če bi bila situacija drugačna. Zato je zelo pomembno, da znamo ob vsem tem negativnem slikanju stvari in slabim ter v resnici negativnim trendom le pravilno ovrednotiti tudi tisto, kar pa smo uspeli, kar smo naredili. In tega tudi ni malo. Vendar nas prav dnevni problemi pritiskajo, da tudi tega, kar smo sami naredili, vsak v svoji sredini, enostavno ne vidimo ali pa menimo, da to ni pomembno ali pa si enostavno tudi ne upamo tega povedati na glas, ker se je potem treba konfrontirati s tistimi, ki trdijo, da ni narejeno nič. In v Šiški teh nekaj rezultatov je. Le za ilustracijo: kljub neugodnim pogojem gospodarjenja smo uspeli zadržati fizične kazalce proizvodnje na nivoju prejšnjih let; v nekaterih organizacijah združenega dela (Aero TOZD Tovarna celuloze in papirja, temeljne organizacije IMP DO IKO, organizacije združenega dela SOZD-a Iskra, Dekorativna, itd.) so kljub pomanjkanju investicijskega dinarja uspeli posodobiti tehnologijo, se preusmeriti v alternativne, bolj propulzivne in izvozno usmerjene programe in še bi lahko naštevali. In ne nazadnje, da šišensko gospodarstvo stoji na zdravih temeljih potrjuje tudi dejstvo, da so šišenske organizacije združenega dela imele skoraj ničeno število Agrokomerčevih menic (čeprav pa bodo posledice veliko večje glede na delež šišenskega v ljubljanskem in slovenskem družbenem proizvodu).

Seveda bi slepili sami sebe, če bi dejali, da je to tisti maksimum, ki

ga tudi v takih pogojih zmoremo. Še veliko je rezerv, sivih las, praznega prostora, toda na drugi strani je tudi res, da inflacija, kakorkoli je po svoji naravi ekonomski problem, v naših razmerah postaja vse bolj tudi politični in psihološki problem, predvsem problem zaupanja. In to se v naši družbenopolitični skupnosti še kako odraža ne samo skozi inflacijo materialnih, ampak tudi političnih in tudi čisto človeških in moralnih odnosov. Indikator takega stanja je tudi stanje v zvezi Komunistov – v gibanju članstva. V tem trenutku odhajajo mnogi člani. Eni zaradi neuresničenih, očitno idealiziranih predstav tako o zvezi komunistov kot o družbi, zaradi nestrinjanja s spremenjenim načinom doseganja avantgardnosti v družbi, ki zahteva ustvarjalno in soodgovorno pozicijo namesto izvrševalske, drugi se pomikajo v senco ocenjujoč zase, da je v tem času okrepljenih napadov na zvezo komunistov bolje ne biti član organizacije, pogosto utemeljujoč in opravičujoč z izgovori, da ostajajo sicer po srcu komunisti, čeprav ne več člani naše organizacije. Skratka, odhajajo tisti, ki jih ne bomo pogrešali, vendar pa tudi tisti, za katere nam ne more biti vseeno. Razlog njihovega odhoda pa je največkrat zaradi principiellnih konfliktov, ki so jih imeli v okoljih, kjer delajo in kjer jih osnovne organizacije ZK niso podprle, kjer smo jih puščali same. Zato je nujno, da se na programsko-volilnih sejah ne umikamo, ne bežimo pred obravnavanjem problemov v lastnem okolju. In teh ni malo. Le pogum je potreben, da se v teh težkih razmerah vendarle legitimiramo kot komunisti, da znamo mobilizirati svojo, ne samo partijsko, temveč tudi delovno in bivalno sredino, da nase prevzamemo del odgovornosti, da to tudi uresničimo, ne pa da del svojega dela prelagamo nekomu drugemu. Ko pa ne gre, ko so problemi prehudi, kadar niso rešljivi samo v okviru ene osnovne organizacije ZK, pa mislim, da mora priti do izraza naša skupna odgovornost in solidarnost. Nekaj rezultatov takšnega načina reševanja imamo in na izkušnjah le-teh moramo graditi naprej. Skratka, gre za to, da na programsko-volilnih sejah osnovnih organizacij ZK pokažemo in dokažemo, da komunisti med seboj ne poznamo oportunističnega rezultata, ampak da se v resnici pogovarjamo o tem, kakšni so pravi rezultati naše akcije.

Dušan Kumer

## Gospodarska kriza je pustila globoko sled tudi na področju idejnopolitičnega usposabljanja komunistov

Kljub spoznanju, da je stalno dopolnjevanje marksističnega znanja nujno, se v osnovnih organizacijah ZK vse preveč hitro zadovolji z ugotovitvijo, da ni primernih kandidatov, da je starostna struktura zelo visoka, da je potrebno delati in ne izgubljati časa s predavanji itd.

Idejnopolitično usposabljanje članstva Zveze komunistov v občini Lj.-Šiška je potekalo v obdobju, v katerem so bila v središču vseh subjektivnih sil prizadevanja za večjo gospodarsko učinkovitost, za povečanje izvoza, za splošno učinkovitost celotne socialistične samoupravne družbe in ponekod celo za »preživetje« organizacij združenega dela.

Tako kot je naraščajoča, nezajezljiva inflacija na mnogih področjih razvrednotila vse rezultate dela in vložene napore, je pustila globoko sled tudi na področju idejnopolitičnega dela v Zvezi komunistov. Neuspehi pri izvajanju ukrepov za zmanjšanje inflacije so povzročali oportunistem in apatijo tudi med komunisti. Zato so posledice prisotne tudi pri samem vključevanju v različne oblike idejnopolitičnega usposabljanja komunistov (ne samo pri sprejemanju novih članov v ZK), saj je bilo potrebno že pri samem kadrovanju v izobraževanje vložiti veliko naporov.

Današnji čas zaostrenih družbeno-ekonomskih in političnih razmer ponekod ni naklonjen ne strokovnemu in še manj družbenopolitičnemu usposabljanju in izobraževanju. V mnogih organizacijah združenega dela se glasno razmišlja, da ni časa za izobraževanje, pač pa le za povečanje proizvodnje. Kakor, da

izobraževanje (strokovno ali družbenopolitično) ni delo in sicer priprava za še učinkovitejše delo z več znanja in pameti.

Prav ekonomski in družbenopolitični problemi v naši družbi pa zahtevajo od vseh komunistov vedno nove naloge, ki jih ni mogoče izvesti brez ustreznega znanja. Usposobljenost komunistov pa je tudi eden osnovnih pogojev za učinkovito in enotno uresničevanje avantgardne vloge ZK...

V zadnjem času smo najbolj pri sluhli osnovnim organizacijam ter potrebam in možnostim v združenem delu. Odziv je bil velik, ker smo obravnavali teme, ki so bile značilne za določeno sredino. Tudi v prihodnje bo treba več pozornosti nameniti izobraževanju vodilnih kadrov, kajti le od njihovega znanja so odvisni tudi učinki izobraževanja. Nujno je, da postane kadrovanje v politično šolo ZK v funkciji kadrovske politike v zvezi komunistov. V te oblike se morajo predlagati tisti člani ZK, ki že imajo ali pa bodo prevzeli odgovorne zadolžitve v osnovni organizaciji ZK ali drugih družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih v OZD ali tudi širše. Seveda se v te zahtevnejše oblike vključujejo tudi tisti člani ZK, ki si sami želijo pridobiti dodatno znanje iz marksistične teorije. Prav tako je treba doseči, da bo v vseh samoupravnih aktih OZD dobilo idejnopolitično izobraževanje enak tretman kot strokovno, ki ima svojo priznano vrednost, družbenopolitično usposabljanje pa v marsikateri sredini pomeni izpostavljanje osveščene delavca, ki je pripravljen odkrito in kritično pokazati na

napake in probleme v svoji delovni sredini.

Samo navajanje podatkov o udeležbi komunistov v vodenih oblikah idejnopolitičnega usposabljanja seveda ne ponuja celovite slike. V osnovnih organizacijah ZK je še vedno veliko lagodnosti in nepravilnosti članov ZK za prevzemanje aktivnejše vloge v sami OO ZK in izven nje (v krajevni skupnosti ali drugih organih in organizacijah). Dejstvo je tudi v tem, da samo znanje, ki ga slušatelji pridobijo v teh oblikah idejnopolitičnega usposabljanja, še ne zadostuje za konkretne akcije v celoti. Sami udeleženci pa

še vedno premalo storijo za svoje nadaljnje individualno ali drugačno dopolnjevanje pridobljenega znanja. Marsikje pa enostavno »pozabijo« na usposobljen član OO ZK in jih ne vključijo v aktivnosti samoupravnih organov oziroma družbenopolitičnih organizacij v OZD in krajevnih skupnostih.

Za izboljšanje usposabljanja v OO ZK pa predlagajo predvsem, da teoretična priloga glasila »Komunist« postane osnova za idejnopolitično usposabljanje v OO ZK, sam časopis pa bi moral biti bolj aktualen.

Vladimir BIZOVIČAR

## Na mladinskem seminarju v Cerknem pestro in dejavno

Svet za družbeno-ekonomske odnose, ki deluje pri predsedstvu OK ZSMS Ljubljana–Šiška je organiziral tridnevni seminar za člane osnovnih organizacij. Na seminarju so se udeleženci seznanili z aktualnimi dogodki v ZSMS, ki sta jih predstavila člana predsedstva RK ZSMS Igor LAVŠ in Roman LAVTAR. Predsednik Občinskega sveta zveze sindikatov Ljubljana–Šiška tov. Andrej CIMERMAN je seznanil udeležence s trenutnim gospodarskim položajem v naši občini, v zadnjem delu seminarja pa so udeleženci največ pozornosti namenili delovanju OK ZSMS Lj.–Šiška, problematiki v osnovnih organizacijah, postopkom spremembe ustave in interesnim dejavnostim mladih v naši občini. V zaključku so bili sprejeti sklepi, ki naj

bi nudili osnovnim organizacijam večje možnosti za medsebojno sodelovanje in delovanje, tako na upravno političnem področju kot na interesnem področju mladih. Mladinci so se odločili za branžno povezavo, ki bo nudila poleg že naštetega tudi izmenjavo mnenj in sodelovanje na tehnološko-tehničnem področju. Več dela bo treba nameniti osnovnim organizacijam v krajevnih skupnostih, saj jih je veliko nedejavnih. Zato bo delovni obisk članov predsedstva OK ZSMS Lj.–Šiška v mesecu decembru v vseh krajevnih skupnostih prav dobrodošel.

Splošna ocena seminarja je odlična – tako je pokazala analiza mini ankete, ki so jo organizatorji izvedli ob koncu seminarja.

Franc KUMER